

இனிமையான குழந்தைகளே! இது அழகான கல்யாணகாரி சங்கமயுகம். இதில் சுயம் பாபாவே வந்து (பதீத்) தூப்மையற்ற பாரதத்தைப் பாவனமாக்குகிறார்.

கேள்வி : சங்கமயுகத்தில் பாபா வருகிறார் என்றால், அவர் வந்தவுடன் எந்த ஒரு சமிக்ஞை கிடைக்கின்றது?

பதீல் : இந்தப் பழைய உலகம் முடியப் போவதற்கான சமிக்ஞை அனைவருக்கும் கிடைத்துவிடுகின்றது. ஏனென்றால் பாபா வருவதே பதீத் சிருஷ்டியை முடித்து வைப்பதற்காக. அதனால் வினாசத்திற்கான சாட்சாத்காரமும் ஏற்படுகின்றது. இப்போது உங்களுக்குப் புதிய உலகமாகிய மரம் முன்னால் தென்படுகின்றது.

பாடல் : உங்களை அடைந்ததால் நாங்கள் உலகத்தை அடைந்தோம்.....

ஓம் சாந்தி. உன்மையில் சொல்ல வேண்டும்-ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் காலை வணக்கம். ஏனென்றால் குழந்தைகளுக்குத் தெரியும், பாபா வருவதே இரவைப் பகலாக்குவதற்காக. இதுவும் கணக்கிடப்படுகின்றது. கடைசியிலும் பாபா எந்தச் சமயத்தில் வருகிறார்? நாளும் கிழமையும் கிடையாது. ஆனால் எந்தச் சமயத்தில் வருகிறார், நிச்சயமாக 12 மணியிடத்து ஒரு நிமிடம் ஆகியிருக்கும். அப்போது பாபா இந்த சரீரத்தில் பிரவேசமாகி இருப்பார். இது எல்லையற்ற இரவு மற்றும் பகல். நாள், கிழமை சொல்ல முடியாது. தம்முடைய குழந்தைகளிடம் தான் சொல்கிறார், நான் வந்து இரவைப் பகலாக, நரகத்தை சொர்க்கமாக ஆகுகுகின்றேன், அல்லது பதீத் உலகத்தைப் பாவன உலகமாக ஆகுகுகின்றேன். பாபா வரும் சமயம் ராத்திரி என்று சொல்லப்படுகிறது என்பது புரிகின்றது. சிவராத்திரி எனச் சொல்கின்றனர் இல்லையா? அவர் வருவதே இரவைப் பகலாக்குவதற்காக. அவருக்கு ஏதேனும் ஜாதகம் உள்ளதா? கிருஷ்ண ஜெயந்திக்கும் கூட நாள், கிழமை எதுவும் கிடையாது. ஏனென்றால். அதிக தூரத்துக்குக் கொண்டு சென்று விட்டனர். இது யாருக்கும் தெரியாது. கிருஷ்ணரின் ஜென்மம் எப்போது நிகழ்ந்தது? வருடம், நாள்-கிழமை எதுவும் இல்லை. மற்றபடி இரவில் கொண்டாடுகின்றனர். உன்மையில் சிவபாபா தான் இரவில் வருபவர். குழந்தைகள் நீங்கள் சொல்வீர்கள், சிவபாபாவின் ராத்திரி என்று. பாரதத்தில் கொண்டாடவும் செய்கின்றனர், சிவராத்திரி. சிவஜெயந்தி எனவும் சொல்கின்றனர். உன்மையில் சிவஜெயந்தி எனச் சொல்லக் கூடாது. ஏனென்றால், அவருக்கு மரணம் கிடையாது. மனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள், பிறகு இறக்கவும் செய்கிறார்கள். அவரோ இறப்பதே இல்லை. அதனால் சிவஜெயந்தி எனச் சொல்வது தவறாகும். சிவராத்திரி எனச் சொல்வது சரியானதாகும். இதை சிவபாபா சொல்கிறார். வேறு யாரும் இதுபோல் சொல்ல இயலாது. நான் எப்போது வருகிறேன்? வந்து என்ன செய்கிறேன்? சிவபாபாவோ சொல்கிறார், இப்போது அரைக்கல்பத்தின் இரவு முடிவடைந்து பகல் ஆரம்பமாகின்றது. இந்த கீதையின் கதை திரும்பவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மரணத்தின் புயலும் கூட முன்னாலேயே நின்று கொண்டிருக்கிறது. பதீத் உலகமாகவும் உன்மையிலேயே உள்ளது. இது கலியுகத்தின் கடைசி. கஷ்டங்களும் முன்னாலேயே உள்ளன. புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், இது அதே மகாபாரத யுத்தம், இதைப்பற்றித் தான் சாஸ்திரங்களில் பாடப்பட்டுள்ளது-இயற்கை சேதங்கள் மூலம் பழைய உலகத்தின் வினாசம் நடைபெறப் போகின்றது. ஆக, நிச்சயமாக கீதையின் பகவான் வந்திருப்பார். கலியுகத்தின் கடைசியில் தான் வருவார். சத்யுகத்தின் முதல் இளவரசர், அவர் பிறகு துவாபரயுகத்தில் இருக்க முடியாது. மனிதர்களுக்கு 84 சரீங்கள் கிடைக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உருவத் தோற்றங்கள் மாறுகின்றன. ஒன்றைப்போல் மற்றது இருக்காது. இப்போது கிருஷ்ணருக்கு மகிழ்மையும் பூஜையும் நடைபெறுகின்றது. ஆனால் அவரது மிகச்சிரியான உருவ அமைப்போ அதில் இருக்க முடியாது. அவரது :ஃபோட்டோவும் வெளிப்படுத்த முடியாது. அப்படியே மன்னாலும் காகிதத் தாலும் உருவாக்கி விடுகின்றனர். மிகச்சிரியான அமைப்போ தியானத்தில் போகும்போது நீங்கள் பார்க்க முடியும். :ஃபோட்டோ எடுக்க முடியாது. மீரா கிருஷ்ணரோடு நாட்டியமாடினார். மிகவும் புகழ் பெற்றவர். சிரோமணி பக்தர்களில் ஒருவராகப் பாடப்படுகிறார். கிருஷ்ணரை நினைவு செய்தார் என்றால், உடனே அவரது சாட்சாத்காரம் கிடைத்தது. கிருஷ்ணர் மீது அன்பு இருந்தது. சாட்சாத்காரத்தில் பார்த்தார். அதனால் பலித்திரமாக இருக்க விரும்பினார். அங்கே விகாரமோ இருக்க முடியாது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணரிடம் அன்பு உள்ளது என்றால் அவசியம் பலித்திரமாக இருக்க வேண்டும். பதீதர்களோ கிருஷ்ணருடன் சந்திக்க முடியாது. மீரா பாவனமாக இருந்தார். அதனால் அவருக்கு மகிழ்மை உள்ளது. இந்த ரகசியங்கள் அனைத்தையும் பாபா தான் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்.

பக்திமார்க்கத்திலோ அதன் அல்பகால பாவனை நிறைவேறியது. சாட்சாத்காரம் கிடைத்தது, என்ன விருப்பங்கள் மனதில் வைக்கிறார்களோ அவை அல்பகாலத்திற்குப் பூர்த்தி ஆகின்றன. அநேக விதமான தேவதைகள் முதலியோர் உள்ளனர். அவர்களின் சாட்சாத்காரம் பெற விரும்புகின்றனர். ஆகவே டிராமா பிளான் படி அந்த விருப்பம் பூர்த்தி ஆகின்றது. பக்தி மார்க்கமும் கூட டிராமாவில் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. வேத சாஸ்திரங்களைப் படிக்கின்றனர், கஷ்டப்படுகின்றனர் என்றாலும் கூட முக்தி-ஜீவன் முக்தியில் போக முடியாது. முன்பு பனாரஸ் சென்று காசி கல்வெட்டில் தங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டனர். சிவபுரிக்கு அதாவது முக்தியில் போக வேண்டுமென நினைத்தனர். ஆனால் அதுபோல் போக முடியாது. சத்யகத்தில் லட்சமி-நாராயணரின் ராஜ்யம் இருந்தது என்றால் ஜீவன்முக்தி இருந்தது. ஜீவன் பந்தனம் இல்லை. மிகக்குறைவான மனிதர்கள் இருந்தனர். இச்சமயம் எவ்வளவு கோடி மனிதர்கள் உள்ளனர்! சத்யகத்தில் இவ்வளவு பேர் இல்லை. மற்றவர்களெல்லாம் அச்சமயம் எங்கே இருந்தனர்? அதுவும் கூட இப்போது உங்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடை பற்றிய ஞானம் இப்போது உங்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. படைப்பவர் மற்றும் படைப்பினுடைய முதல்-இடை-கடை பற்றி யாருமே அறிந்து கொள்ள இயலாது. இப்போது நீங்கள் அறிந்து கொண்டு விட்டர்கள், பதீத் சிருஷ்டியின் கடைசி நேரம் இது. அவர்களோ கலியுகம் இன்னும் 40 ஆயிரம் வருடங்கள் நடைபெறும் என நினைக்கின்றனர். ஆனால் நீங்கள் அறிவீர்கள், இப்போது கலியுகத்தின் முடிவு வரப்போகின்றது, அதனால் தான் பாபா வந்து முழு ஞானத்தையும் சொல்கிறார். உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவர் பகவான். அவருடைய ஜென்மமும் இங்கே ஏற்படுகின்றது. வருவதும் சங்கமயுகத்தில் தான் வருகிறார், கடைசி நேரம் என்ற சமிக்ஞையையும் தருகிறார். வினாகத்தின் சாட்சாத்காரமும் செய்வித்திருக்கிறார். அர்ஜானனுக்கும் சாட்சாத்காரம் ஆனதாகக் காட்டுகின்றனர் இல்லையா? எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அருகில் வருகிறீர்களோ, பார்ப்பதற்கு அந்தக் காட்சி தென்படும். மனிதர்கள் வீட்டுக்கு அருகில் வரும் போது அனைத்து விஷயங்களும் நினைவு வருகிறது இல்லையா? உங்களுக்கும் கூட அதிகமாக சாட்சாத்காரம் ஆகிக்கொண்டே இருக்கும். முக்திதாம் சென்று பிறகு ஜீவன் முக்தியில் வரவேண்டும். நீங்கள் அறிவீர்கள், நிச்சயமாக பாரதம் உலகத்தின் மாலிக்காக இருந்தது. பாபா சொல்கிறார், நான் ஒவ்வொரு 5000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் வந்து உங்களுக்கு இராஜ்யோகம் கற்பிக்கிறேன். இங்கே ஸ்தாபனை ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது, வருங்கால புதிய உலகத்திற்காக. சங்கமயுகத்தில் ஸ்தாபனை ஆகின்றது. பிராமணர்கள் நீங்கள் இருப்பது சங்கமயுகத்தில். அவர்கள் சூத்திரர்கள், நீங்கள் பிராமணர்கள். அவர்கள் (சத்யகத்தில்) தேவதைகள். இவ்விஷயங்கள் எந்த ஒரு சாஸ்திரத்திலும் இல்லை. சங்கமம் எனச் சொல்லப்படுவது எது என்பது மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. இது கல்யாணகாரி இன்பகரமான சங்கமயுகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இங்கிருந்து தான் பதீத் பாரதம் பாவனமாகின்றது. பாபாவும் கல்யாணகாரி. அவர் வருவதும் பாரதத்தில் தான். பாபா சொல்கிறார்-இப்போது உங்களுடைய 84 பிறவிகள் முடிவடைந்தது, இப்போது நீங்கள் பதீத். ஒருவர் கூட பாவனம் கிடையாது. அனைவருமே பிரஷ்டாச்சாரியாக (மிகக் கீழான நிலையில்) உள்ளனர். விகாரத்தினால் பிறக்கின்றனர். நீங்கள் சிரேஷ்ட தேவி-தேவதாவாக இருந்தீர்கள். பிறகு சத்ரிய, வைசிய, சூத்திரர் ஆவீர்கள். இப்போது பிராமணர் ஆகியிருக்கிறீர்கள். பிறகு தேவதா ஆவீர்கள். பிறகு கடைசியில் வந்து பிரஜாபிதா பிரம்மா வாயின் மூலம் ஸ்தாபனை செய்கின்றார். எதனுடைய ஸ்தாபனை? சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை. தேவி-தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை. நீங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள், தேவி-தேவதா ஆவதற்காக, தெய்வீக குணங்களை தாரணை செய்வதற்காக. இதுவோ குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும்-எந்த ஒரு விகாரியும் இங்கே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. முதல்-முதலில் பவித்திரதாவின் உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு முறை உறுதிமொழி எடுத்து பிறகு அதை விட்டுவிட்டால் முற்றிலும் பாதாளத்தில் சென்று விடுகின்றனர். சண்டாள ஜென்மம் அடைந்து விடுகின்றனர். இங்கே பாபாவுக்கு முன் பதீத் யாரும் வர முடியாது. பிராமணி (ஶச்சர்) தவறுதலாக அழைத்து வந்தால் அவருக்கும் கூடப் பெரிய தோஷம் வந்து விடும். இருவருமே சண்டாளராக ஆகிவிடுவார்கள். யார் பாவனமாக ஆக முடியவில்லையோ அவர்களுக்கு இங்கே வருவதற்கான அனுமதி கிடையாது. தனிப்பட்ட முறையில் வந்து புரிந்து கொள்ள முடியும், ஆனால் பாபாவின் சபையில் வர முடியாது. தவறுதலாக அழைத்து வருவார்களானால் அவர்களுக்கு அதிகக் காயமேற்பட்டு விடும். அநேகர் வருகின்றனர். அனைவருக்குமே தெரியும், எல்லையற்ற தந்தையிடம் வருகிறோம், நாம் அவசியம் பவித்திரமாக வேண்டும் என்று. மீரா பவித்திரமாக இருந்தார். அவருக்கு எவ்வளவு மதிப்பு உள்ளது! இப்போது நீங்கள் ஞான அமிர்தம் அருந்தச் செய்கிறீர்கள். பிறகும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எங்களுக்கு விஷம் வேண்டுமென்று. விஷத்துக்காக அபலைகளுக்கு

எவ்வளவு கொடுமைகளை இழைக்கின்றனர்! கிருஷ்ணருடைய விஷயமோ இல்லை. இதுவோ பெரிய பிழை-அதாவது, பகவானுக்கு பதில் கிஷ்ணருடைய பெயரைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-பக்தர்கள் சொல்கின்றனர், பக்திக்குப் பிறகு பலன் கொடுப்பதற்காக பகவான் வருகிறார் என்றால் பக்தி பலனற்றதாகிறது இல்லையா? ஆனால் எதையும் புரிந்து கொள்ள வில்லை. பாரதம் தான் பொன் யுகமாக இருந்தது. இப்போது இருந்து முதல் அழைக்கவும் செய்கின்றனர், பதீத பாவனா வாருங்கள் என்று. அப்படியானால் பதீத்தாக உள்ளனர் இல்லையா? ஆனால் யாருக்காவது நீங்கள் நரகவாசி, பதீத என்று சொன்னால் புரிந்து கொள்வதில்லை. பாபா எப்பொழுது புத்திசாலியாக ஆக்கியிருந்தாரோ என்றால் சொர்க்கம் இருந்தது. இப்போது புத்தியற்றவர்களாக இருப்பதால் ஏழைகளாக ஆகிவிட்டுள்ளனர். தேவி-தேவதைகளின் ராஜ்யம் இருந்த போது பாரதம் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தது! சொல்லவும் செய்கின்றனர், சொர்க்கம் இருந்தது, லட்சமி-நாராயணரின் ராஜ்யம் இருந்தது, பிறகு சாஸ்திரங்களில் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களையெல்லாம் எழுதியுள்ளனர், அதனால் மனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள், அங்கும் கூட அசர்கள் இருந்தனர் என்று. இந்த சாஸ்திரங்கள் ஒன்றும் சத்கதிக்கானவை அல்ல. அதுவோ, எப்போது பாபா வருகிறாரோ அப்போது அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பார். இது இராவண ராஜ்யம், அதனால் தான் இராமராஜ்யம் வேண்டுமென விரும்புகின்றனர். இராவண ராஜ்யம் எப்போது ஆரம்பமாயிற்று என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. ஞானக்கடலாகிய பாபாவோ அனைவரையும் சத்கதிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். இவை புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களாகும். ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் அவினாசி பாகம் இந்நாடகத்தில் கிடைத்துள்ளது. ஆத்மா சாந்திதாமத்திலிருந்து வருகின்றது, இந்த பூமியில் பாகத்தை நடிப்பதற்காக. ஆத்மாவும் அவினாசி, டிராமாவும் அவினாசி. அதில் ஆத்மா அவினாசி நடிகர். பரந்தாமத்தில் வசிப்பது. 84 பிறவிகள் பாடப்பட்டுள்ளது. அவர்களோ 84 லட்சம் எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். பரமாத்மாவைக் கல்லிலும் மண்ணிலும் இருப்பதாகச் சொல்கின்றனர் என்றால் நிந்தனை ஆகிறது இல்லையா? பாபா பாரதத்திற்கு உபகாரம் செய்து சொர்க்கமாக ஆக்குகின்றார். இராவணன் வந்து அபகாரம் செய்து நரகமாக ஆக்கி விடுகின்றான். இது சுகம் துக்கத்தின் விளையாட்டு. இது மூன் நிறைந்த காடு. பாபாவந்து மூள்ளையெல்லாம் மலர்களாக மாற்றுகின்றார். பெரியதிலும் மிகப் பெரிய மூள் காமவிகாரமாகும். இப்போது பாபா சொல்கிறார்-நான் பாவனமாக்குவதற்காக வந்துள்ளேன். யார் பாவனமாகிறார்களோ அவர்கள் தான் பாவன உலகின் எஜமான் ஆவார்கள். பாபா வந்திருக்கிறார், சகஜி யோகத்தைக் கற்பிப்பதற்காக. பாபா சொல்கிறார், நாயகனாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் ஒரே ஒரு நாயகன் மீது நேசமுள்ள நாயகிகள். அவர் வந்து அனைவரையும் முக்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். ஆனால் பாபா சொல்கிறார், பதீத்தாகிய நீங்கள் செல்ல முடியாது. என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் கறை நீங்கிவிடும்.

டிராமாவின்படி நேரம் வரும்போது தான் நான் வருகின்றேன், குழந்தைகளாகிய உங்களைப் பாவனமாக்குவதற்காக. இது அதே மகாபாரத யுத்தமாகும். மரண உலகில் இது கடைசி யுத்தமாகும். அமரலோகத்தில் யுத்தம் இருக்காது. அங்கே இருப்பதே இராமராஜ்யம். அங்கே இருப்பவர்கள் தர்மாத்மாக்கள். இங்கே இருப்பவர்கள் பாவாத்மாக்கள். பாவம் செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர். புண்ணிய ஆத்மாக்களின் உலகம் சொர்க்கம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. பாபா சொல்கிறார்-நான் ஒரு வினாடியில் உங்களை உயரும் கலையில் அழைத்துச் செல்கிறேன். இதற்கு இந்த ஒரே கடைசி ஜென்மம் மட்டுமே ஆகின்றது. இறங்கும் கலையில் 84 ஜென்மங்கள் ஆகின்றது. ஆக, பாபா சொல்கிறார், அமரும் போதும் எழுந்திருக்கும் போதும் என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த சாதுக்களையும் கூட விடுவிப்பதற்காக நான் வரவேண்டி உள்ளது. தமோபிரதான் புத்தி உள்ள மனிதர்கள் எதைக் கேட்டாலும் உண்மை-உண்மை என்றே சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர். குருட்டு பக்தி இல்லையா? இது குருட்டு நம்பிக்கை, பொம்மைகளின் பூஜை என சொல்லப்படுகின்றது. வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. இப்போது பாபா வந்து இவர்கள் அனைவரைப் பற்றிய ஞானம் தருகிறார். இது ஆன்மீக ஞானம் எனப்படுகின்றது. அது சாஸ்திரங்களின் தத்துவம். இதையும் பாபா வந்து தான் குழந்தைகளுக்கு சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். உலகத்திலோ பரமபிதா பரமாத்மா பற்றி யதார்த்த ரீதியில் அறிந்து கொண்டுள்ள மனிதர்கள் ஒருவர் கூடக் கிடையாது. மனிதர்களாக இருந்து கொண்டு தந்தையைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை என்றால் மிருகங்களை விடவும் கீழானவர்கள் என்றாகிறது. தேவதைகளுக்கு முன் போய் மகிமை பாடுகின்றனர்-நீங்கள் சர்வகுண சம்பளனம்..... இருவருமே மனிதர்கள் தான் இல்லையா? ஆனால் இது முழுவதும் மூன் நிறைந்த காடு. பாபா உங்களை மூள்ளில் இருந்து மலர்களாக ஆக்குகின்றார். பாரதம் உண்மையான கண்டமாக இருந்தது. பிறகு இராவணன் வந்து

பொய்யான கண்டமாக ஆக்குகின்றான். உண்மையான கண்டத்தை உருவாக்குபவர் பரமபிதா பரமாத்மா. பாபா தான் வந்து அறிமுகம் கொடுக்கிறார், அதுவும் பிராமணக் குழந்தைகளுக்கு. பிறகு இந்த ஞானம் இருக்காது.

குழந்தைகள் நீங்கள் யோக பலத்தால் உலகத்தின் எஜமானர் ஆகிறீர்கள். பாரதம் உலகத்தின் மாலிக்காக இருந்தது. அது இப்போது ஏழையாக ஆகிவிட்டுள்ளது. மனிதர்களின் புத்தி அப்படி இருக்கிறது, வெளியில் போர்டைப் பார்க்கவும் செய்கின்றனர்- பிரஜாபிதா பிரம்மாகுமார் குமாரிகள்..... என எழுதப்பட்டுள்ளது, இருந்தும் கூட இது ஓர் ஈஸ்வரிய குடும்பம் எனப் புரிந்து கொள்வதில்லை. இவ்வளவு ஏராளமான பி.கே.கள் உள்ளனர். இதில் குருட்டு நம்பிக்கையின் எந்த ஒரு விஷயமோ இருக்க முடியாது. இது ஈஸ்வரிய வீடு. இதுவும் கூட ஒரு நிறுவனம் எனப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். அட, இதுவோ குடும்பம் இல்லையா? குமார், குமாரிகள்..... இதுவோ வீடாகிறது இல்லையா? இவ்வளவு கண்காட்சிகள் நடத்துகிறீர்கள், சொல்லிப் புரிய வைக்கிறீர்கள். பிறகும் கூடப் புரிந்து கொள்வதில்லை. எப்போது 7 நாள்களுக்கான கோர்ஸ் எடுத்து நல்லபாடியாகப் புரிந்து கொள்கின்றனரோ அப்போது புத்தியில் பதியும், பாபா மீண்டும் எல்லையற்ற ஆஸ்தி தருவதற்காக வந்திருக்கிறார் என்பது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆஸ்தீக்க குழந்தைகளுக்கு ஆஸ்தீக்த தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) உயரும் கலைபில் செல்வதற்காக, அமரும் போதும், எழுந்திருக்கும் போதும் ஒரு பாபாவின் நினைவில் இருக்க வேண்டும். பாபாவுக்குச் சமமாக அனைவருக்கும் உபகாரம் செய்ய வேண்டும்.
- 2) ஞான அமர்தம் அருந்தவும், மற்றவர்களை அருந்தச் செய்யவும் வேண்டும். முட்களை மலர்களாக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : தனது சகயோகத்தால் பலமற்ற ஆத்மாக்களை ஆஸ்தியின் அதிகாரி ஆக்கக்கூடிய வரதானி மூர்த்தி ஆகுக!

இப்போது வரதானி மூர்த்தி மூலம் சங்கல்ப சக்தியின் சேவை செய்து பலமற்ற ஆத்மாக்களை பாபாவுக்கு சமீபத்தில் கொண்டு வாருங்கள். பெரும்பான்மையான ஆத்மாக்களிடம் சுப ஆசை உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது-ஆஸ்தீக சக்தி என்னென்ன செய்ய முடியுமோ, அதை வேறு யாராலும் செய்ய இயலாது. ஆனால் ஆஸ்தீகத்தின் பக்கம் செல்வதற்காக தன்னை தெரியமற்றவர்களாக நினைக்கின்றனர். அவர்களுக்கு உங்களின் சக்தி மூலம் தெரியம் என்ற காலைக் கொடுங்கள் (எழுந்து நிற்கச் செய்யுங்கள்). அப்போது பாபாவுக்கு சமீபத்தில் வந்து சேர்வார்கள். இப்போது வரதானி மூர்த்தி ஆகி தனது சகயோகத்தால் அவர்களை ஆஸ்திக்கு அதிகாரி ஆக்குங்கள்.

கலோகன் : தனது மாற்றத்தின் மூலம் தொடர்பு, பேச்சு மற்றும் சம்பந்தத்தில் வெற்றி பெறக்கூடியவர்கள் தான் வெற்றி மூர்த்திகள் ஆவர்.